

Dopis z Ružencového kostola číslo 75

Milí priatelia, členovia nášho spoločenstva modlitby,

prijmite náš pozdrav v čase, keď sa rok neúprosne blíži k svojmu završeniu. Polia už dozrali k žatve a za dverami je jeseň. Doba plná farieb preniknutá vdáčnosťou, doba hojnosti a plodov takmer celoročnej práce. V dnešnom dopise by som vám rád ponúkol tiež spomienku na ďalšiu udalosť z putovania Izraelitov do zaslúbenej zeme. Možno v niečom odkryjeme jej súvislosť s našou realitou a objavíme posolstvo nádeje.

V sedemnástej kapitole knihy Exodus je popisovaná situácia ľudí, ktorá sa možno v niečom podobá tomu, čo sme prežívali i cez prázdniny. Ľudia sú na ceste, potrebujú vodu a keď ju nemajú, hľadajú ju. Bez vody to nejde ďalej.

Izraeliti idú cez púšť a sťažujú sa, že sú smädní, a dožadujú sa na Mojžišovi, aby s tým niečo urobil. Sťažujú sa tiež na Boha a zahrňujú ho výčitkami: Predsa ste nás nevyviedli z Egypta, aby ste nás umorili smädom.

Voda je život a oni ju nemajú. Ich prahuntie po vode je tiež existenciálnym prahunťom po živote. Paradoxným spôsobom vyviera voda a teda život zo skaly, z kameňa, z čohosi „mŕtveho“, čo obyčajne na ceste prekáža a znepríjemňuje ju.

Keď čítam o tejto udalosti a premýšľam o nej v súvislosti s blížiacou sa jeseňou, predstavujem si životné príbehy ľudí, ktoré sú tiež ťažké a neúprosne ako kameň. I staroba býva prirovnávaná ku kameňu – je podobne ťažká, neúprosná a tvrdá. Človek si pripadá ako skala na ceste druhých a napriek tomu – v starozákonnom príbehu z nej vytryskla voda a zahnila smäd. Ľudia mohli ísť ďalej v ústrety zaslúbenej zemi.

Kiež sa nám darí ísť po ceste života s vdáčnosťou a radosťou – a bez zatrpklosti a sťažovania zbierať, keď príde čas, plody svojho života. Potom i skala môže ožiť, obnoviť silu a naplniť jednotvárnou cestu mnohými farbami života. To je veľké ubezpečenie o Božej prítomnosti uprostred svojho ľudu a o nádeji života proti beznádeji.

Prajem sebe i vám, aby sme dokázali vidieť vodu, prinášajúcu život, tryskajúcu zo skál nášho putovania. Prajem nádej, že i skala môže vydať vodu, že jeseň v sebe ukrýva svoju krásu a že Boh človeka neopúšťa.

Na záver mi dovoľte ešte jednu prosbu. V prípade, že viete, že niekto z vášho okolia bol členom nášho spoločenstva a medzitým zomrel, oznámte nám túto skutočnosť, aby sme mohli jeho desiatok prideliť niekomu inému. Modlime sa spoločne za zosnulých členov nášho spoločenstva. Ďakujem.

Povedzte o našom spoločenstve modlitby i ľuďom vo vašom okolí. Radi vám tiež zašleme knihu o Ružencovom kostole s mnohými farebnými fotografiami.

Každú sobotu je o 9.00 hodine svätá omša ku cti Panny Márie za živých i mŕtvych členov nášho spoločenstva.

September 2009